

[Carl Petersen.]

Det skal vel nok forstås på den måde, at man ikke må forulempe de private eksportører, og det må vel i grunden betragtes som en hel selvfølgelighed, at det må man ikke. For her bør ikke være tale om, at der stilles statsmidler til rådighed for en bestemt kreds af eksportører, for at de kan få fordele på andres bekostning. Det kan ikke være meningen, men derimod ene og alene at få bedre afsætningsmuligheder. Så kan det vel i og for sig være det danske samfund ligegyldigt, hvem der skaber disse muligheder. Men jeg kan ikke frigøre mig for den tanke, at der, hvis ikke man er opmærksom på dette forhold, kan opstå vanskeligheder med de private eksportører, som formentlig vil finde, at fondens virksomhed kan virke diskriminerende og dermed vanskeliggøre det samarbejde mellem de to grupper, som samfundet netop må være interesseret i etableres. Jeg går ud fra, at der bliver lejlighed til at drøfte dette vigtige spørgsmål i udvalget, og jeg vil allerede nu rejse det spørgsmål, om begyndelsen ikke bør gøres ved at ændre sammensætningen af fondens ledelse således, at andre end landbrugets organisationer bliver repræsenteret i den. Men som allerede sagt, jeg håber, at den højtærede minister vil være villig til at drøfte disse ting i udvalget.

Må jeg så til slut gøre et par bemærkninger om hjemmemarkedspriserne, for selv om det forslag, vi behandler her i dag, er helt i overensstemmelse med den nugældende lovs bestemmelser og der allerede er ved at skabes en vis praksis for administrationen af denne lovgivning, synes jeg der er grund til at drøfte, om denne praktisering er rigtig på længere sigt.

Når jeg ikke rejste dette spørgsmål ved lovens behandling i fjor, er forklaringen den selvfølgelige, at vi dengang regnede med at blive medlem af fællesmarkedet, og man regnede derfor ikke så stærkt med, at disse ordninger skulle få nogen lang levetid. Nu synes jeg forholdene stiller sig betydeligt anderledes. Nu må vi desværre regne med, at sådanne foranstaltninger må fortsætte et stykke frem i tiden, og derfor synes jeg, det er meget ønskeligt, at den praksis, man vil anlægge ved administrationen, tager hensyn hertil.

Så vidt jeg har forstået, skal monopol-

tilsynet tage stilling, hver gang der kan påvises ændringer i landbrugets produktionsomkostninger, og så kan man give tilladelse til prisændringer. Jeg forestiller mig, at dette må være lige så besværligt for monopoltilsynet, som det vil være at finde ud af, hvad produktionsomkostningerne på et af landbrugets produkter er i virkeligheden. Den afstemning, som blev foretaget i monopoltilsynet den 20. d. m., tyder på, at jeg har ret i, at disse vanskeligheder er til stede.

Når man ved, hvorledes det regnskabsmateriale, som lægges til grund, er bygget op, og ved, at der indgår driftslederløn og familiens vederlag for eget arbejde, og at disse tal påvirkes af de organiserede landarbejderes løn, forekommer det mig, at dette må give en skævhed i bedømmelsen. For sagen er jo den, at der, så vidt jeg er orienteret, er ca. 60.000 lønmedhjælpere inden for landbruget, og der er vel omkring 196.000 selvstændige landbrugere, og efter dette system, jeg her har omtalt, får de 196.000 landbrugere deres egen indtægt, som indgår i regnskabet udgiftsside, forhøjet som følge af den lønstigning, de 60.000 får.

Jeg tror, det er i alle parters interesse, om der blev nedsat et udvalg, der fandt ud af, hvilke bestemte kriterier der skulle anvendes ved konstateringen af eventuelle omkostninger. Jeg mener at vide, at der inden for andre erhverv er givet helt anderledes retninglinjer, som må følges i spørgsmålet om at konstatere nye prisstigninger. Jeg siger det, fordi man bør være opmærksom på, hvis denne lovgivning skal fortsætte, at det så ville være i alle parters interesse at få fastlagt et kriterium, som vil være så nær det rigtige, som man nu kan komme det uden at vække unødigt modstand i offentligheden, hvad det kriterium, der nu bruges, utvivlsomt gør.

Jeg håber, at også dette spørgsmål, jeg her har rejst, kan blive drøftet i det udvalg, der skal nedsættes.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne tilsige støtte til gennemførelse af de tre lovforslag, jeg her har omtalt.

Jens Chr. Christensen: I det sæt af lovforslag til en helhedsløsning, som vi i disse dage behandler i det høje ting, er de tre landbrugslovforslag en videreførelse af den